

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีต่อความสามารถทางการเขียน ความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้การ อภิปรายกลุ่มย่อยที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย หลังจากนั้นสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แผนการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทย 2 ชุด ๆ ละ 8 แผน โดยชุดหนึ่งใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย อีกชุดหนึ่งใช้การเรียนแบบปกติ สร้างแบบสอบ การเขียนความเรียงภาษาไทย 2 ฉบับ ใช้สอบก่อนและหลังการทดลองสอน พร้อมปรับแก้การ ให้คะแนนการตรวจเรียงความของ เอช แอล จากอบส์ และคณะ (H.L. Jacobs et al., 1981 : 30) นำเครื่องมือทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบ นำข้อเสนอแนะมา ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร นำความเรียงที่นักเรียนเขียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน และผู้วิจัยตรวจ นำคะแนนมาวิเคราะห์หา ความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนน พบว่า ความสอดคล้องของการให้คะแนนอยู่ในระดับสูง หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยตรวจความเรียงทั้งหมดอีกครั้ง นำคะแนนมาวิเคราะห์หาความเที่ยง ของการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัย พบว่า ความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนอยู่ในระดับสูง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน ราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2 ห้องเรียน ที่ได้จากการ ทดสอบการเขียนความเรียง 1 เรื่อง หลังจากนั้นจับสลากเพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วทำการทดสอบก่อนการทดลองสอนโดยให้เขียนความเรียงเรื่อง "เยาวชนรุ่นใหม่ใส่ใจ สิ่งแวดล้อม" ต่อจากนั้นทำการทดลองสอน โดยกลุ่มทดลองใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย ส่วนกลุ่มควบคุม ใช้การเรียนแบบปกติ หลังจากทดลองสอนเสร็จแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลองสอน โดยให้ เขียนความเรียงเรื่อง "การอนุรักษ์ธรรมชาติอีกบทบาทของเด็กไทย" นำคะแนนที่ได้จากการ ทดสอบของทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อดูผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีต่อ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิดและการใช้ถ้อยคำสูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์และกลไกทางภาษาสูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้ ความคิดกันอย่างทั่วถึง ทำให้ความรู้ ความคิด กระจายถึงกัน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิด เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยของ ฟรานซิส โจเซฟ แบรี (Francis Joseph Barry, 1985 : 2423-A) พบว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยก่อนการเขียนเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์ในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดและสามารถแต่งเรื่องราวต่าง ๆ โดยไม่มีความกังวลใจ ช่วยให้นักเรียนแต่งความได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับการที่ กัลเลย์ อี ฮาลเบิร์ต (Gulley E. Halbert, 1963 : 101-103) ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักวิชาการเกี่ยวกับขนาดและผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มต่อความสำเร็จในการทำงาน พบว่า กลุ่มย่อยจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนโต้ตอบความคิดรวบยอดซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษาผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยในระหว่างการทดลองสอน จากการเขียนความเรียงภาษาไทยทั้งหมด 8 ครั้ง พบว่า การใช้การอภิปราย

กลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงกว่าการใช้การเขียนแบบปกติ เช่นกัน

2. ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ในแต่ละด้าน นำมาอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิดสูงกว่าการใช้การเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลเลียม ยูจีน สวีการ์ต (William Eugene Sweigart, 1988 : 3648-A) ที่ว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยก่อนการเขียนจะทำให้ให้นักเรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เข้าใจหัวข้อเรื่องอย่างชัดเจน สามารถต่อเติมความคิดได้อย่างละเอียดและมีคุณภาพ และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ริเวอร์ส ดับเบิลยู เอ็น (Rivers W.N., 1989 : 127-131) ที่ว่า กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์หรือกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนความคิด สามารถทำให้นักเรียนเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ตลอดจนทำให้นักเรียนให้ความสนใจต่อโลกการคิด (Cognitive Mechanism) ทำให้เกิดการผลิตงานเขียนที่มีลักษณะของการสื่อสารอย่างแท้จริง ส่งผลต่อการพัฒนาและการผลิตงานเขียนที่ดีต่อไป

2.2 การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านการใช้ถ้อยคำสูงกว่าการใช้การเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ แจเน็ต วอล์คเกอร์ ไดแนค (Janet Walker Dynak, 1990 : 4005-A) ที่ว่า การอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีนักเรียนเป็นผู้นำกลุ่มจะสามารถกำหนดถ้อยคำที่ใช้ในการเขียนได้อย่างชัดเจนแน่นอน และการมีส่วนร่วมในการอภิปรายทำให้สามารถเพิ่มจำนวนและคุณภาพของถ้อยคำที่ใช้ในการเขียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แกรี เอ็ม ชูมาเกอร์ (Gary M. Schumaker, 1984 : 186) ที่พบว่า การฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางความคิดในการสื่อความและสร้างสรรค์งานเขียน นอกจากจะทำให้การเขียนเนื้อเรื่อง การเรียบเรียงความคิดดีขึ้นแล้ว การใช้ถ้อยคำยังดีขึ้นอีกด้วย

2.3 การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยไม่ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านการใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษาสูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เนื่องมาจากความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษาในการเขียนต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของแต่ละคนเป็นสำคัญ นักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และกลไกทางภาษาจะสามารถถ่ายทอดความคิดของตนได้อย่างชัดเจน ซึ่ง เจ บี ฮีตัน (J.B. Heaton, 1977 : 138) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ความสามารถพื้นฐานที่สำคัญคือ ความสามารถทางภาษาอันได้แก่ ความรู้ด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ เป็นสิ่งสำคัญอันจะทำให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดจินตนาการความรู้สึกนึกคิดของตนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน แต่การที่จะฝึกฝนนักเรียนให้มีความสามารถดังกล่าวนี้ แอนน์ ไรมส์ (Anne Raimes, 1983 : 15) มีความเห็นว่า นักเรียนจะมีพื้นฐานความรู้และพัฒนาการทางด้านการใช้ไวยากรณ์และกลไกทางภาษา ต้องอาศัยครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะหรือทำการตอบสนองต่องานเขียนด้านไวยากรณ์และกลไกทางภาษาของนักเรียน ซึ่ง แดน เคอร์บี (Dan Kerby, 1981 : 76) กล่าวถึงวิธีการตอบสนองต่องานเขียนว่า ครูอาจใช้วิธีการพูดหรือเขียนแนะนำและชี้ช่องทางในการปรับปรุงงานเขียนก็ได้ และจากงานวิจัยของ เซ็ง ชูเกียง (Zhang, Shuguang, 1985 : 76) เกี่ยวกับการที่ครูผู้สอนใช้การตอบสนองต่องานเขียน มีประโยชน์ในการช่วยลดข้อบกพร่องในด้านไวยากรณ์และกลไกการเขียนได้ดีกว่าผู้เรียนหรือเพื่อนเป็นผู้ให้ ทั้งยังช่วยให้การใช้ภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การนำการอภิปรายกลุ่มย่อยไปใช้ในการสอนนั้น ครูควรอธิบายถึงบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มย่อยให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน จนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้กระบวนการอภิปรายประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และในระหว่างทดลองสอนครูควรติดตามการดำเนินการอภิปรายของแต่ละกลุ่มในทุกขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ดำเนินการบทบาทของตนเองอย่างเต็มที่

2. การตั้งประเด็นหรือหัวข้อที่จะใช้ในการอภิปราย ต้องตั้งประเด็นให้ชัดเจน สื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจตรงกันและเห็นแนวทางในการอภิปราย
3. ในขณะที่ทำการทดลองสอนพบว่า กลุ่มใดที่มีประธานกลุ่มเป็นเพศชาย มักจะได้รับการยอมรับในบทบาทและหน้าที่จากสมาชิกในกลุ่มมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีผลทำให้การอภิปรายกลุ่มย่อยในบางครั้งไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า เมื่อนำการอภิปรายกลุ่มย่อยไปใช้ ครูควรอธิบายทำความเข้าใจกับนักเรียนทุกคนให้เกิดการยอมรับในบทบาทหน้าที่ของประธาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงเพศ เพื่อที่จะทำให้การอภิปรายประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น
4. การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย อันจะทำให้กระบวนการอภิปรายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. จากการทำวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัญหาและอุปสรรคอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการสื่อสารโดยผ่านการเขียนก็คือ ลายมือและการเขียนสะกด การันต์ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งลายมือของนักเรียนบางคนมีลักษณะเป็นลายมือประดิษฐ์ ยากต่อการอ่าน และการเขียนสะกด การันต์ มักพบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับ การใช้รูปวรรณยุกต์ผิด ใช้มาตราตัวสะกดผิด ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ครูภาษาไทยควรเสริมเกี่ยวกับการคัดลายมือและการเขียนสะกดคำแทรกในเนื้อหาที่สอนด้วย แม้ว่าจะจะเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ตาม

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยในการสอนทักษะทางภาษา ด้านอื่น ๆ
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ร่วมอภิปรายต่อการยอมรับในความสามารถและบทบาทของผู้นำกลุ่มย่อยที่มีเพศต่างกัน